

HISTÓRIA ADVENTU:

Začiatky adventu siahajú do **4. storočia**, kedy sa v oslavoval určitý počet adventných nediel (2 až 6). Až pápež **Gregor Veľký** († 604) stanovil adventný čas na 4 týždne. Adventné obdobie teda ľudstvo oslavuje už od **7. storočia** nášho letopočtu. Začína sa 4 nedele pred Štedrým dňom.

„*Advent*“ je latinského pôvodu a znamená v preklade „*príchod*“. Je to teda obdobie príprav na **príchod Mesiáša - na narodenie Ježiša**.

Každá nedeľa v období adventu má svoj špecifický liturgický význam. Prvá nabáda na **bedlivosť**, druhá je v znamení **pokánia** a tretia sa nesie v znamení **radosti**. Hoci pre advent je typická **fialová** farba, tretiu adventnú nedeľu, ktorá sa nazýva Gaudete, ju nahrádza veselšia **ružová**. Akoby už táto farba zvestovala a nabádala k oslavám a radosti. Štvrtá adventná nedeľa hovorí o udalostiach bezprostredne pred narodením Ježiša. **Adventné obdobie vrcholí vigíliou**.

Nakoľko advent sa vyznačuje dvojakým očakávaním (narodenie a druhý príchod), preto aj advent je rozdelený na dve časti, kde **17. december** tvorí hranicu tohto rozdelenia. Prvá časť adventu do 17. decembra dáva dôraz na **očakávanie druhého príchodu Krista** a druhá časť je prípravou veriacich na **stretnutie s Kristom pri jasliach**.

Symbolom adventného obdobia, je adventný veniec so štyrmi sviečkami - tie sa postupne zapália počas štyroch adventných nediel. Pôvodný veniec bol drevený s 24 sviečkami - 19 tenšími, ktoré predstavovali všedné dni a 4 hrubšími sviečkami, ktoré symbolizovali štyri adventné nedele. Johann Henrich Wichern vyrobil veniec na základe neustálych otázok opustených detí, koľko dní ešte zostáva do Vianoc. Deti si ho ozdobili voňavými vetvičkami ihličnanov a farebnými stuhami a Johann zapálil prvú sviecu. K nej potom pridával ďalšie, aby na Vianoce triumfálne zažiaril celý veniec. **Adventný veniec** sa zhotovuje pri príležitosti najkrajších sviatkov roka - **Vianoce**. Zhotovuje sa z vetvičiek jedličky, smreka alebo vavrína. **Zelená** farba znamená „*nádej*“ a jeho **kruhovitý tvar** symbolizuje „*večnosť*“.

Štvortýždňové obdobie adventu je pre veriacich najmä časom duchovnej prípravy a pokánia pred slávením Vianoc.

ADVENT VYZÝVA ROZŠÍRIŤ SI HORIZONT SRDCA

Cirkev začína nový liturgický rok, čiže nové kráčanie Božieho ľudu na ceste viery. Začínáme s Adventom. Evanjeliová stať (Mt 24,37-44) nás uvádza do jednej z najpútavejších tém adventného času: *Pánovho navštívenia ľudstva.*

Prvé navštívenie sa udialo Vtelením, narodením Ježiša v betlehemskej jaskyni.

Druhé navštívenie sa deje v prítomnosti: Pán nás neustále navštevuje, každý deň, kráča po našom boku a je to prítomnosť útechy.

A napokon to bude tretia, posledná návšteva, ktorú vyznávame, keď recitujeme Krédo: «Opäť príde v sláve súdiť živých i mŕtvych». Pán nám dnes hovorí o tejto jeho poslednej návšteve, tej, ktorá sa udeje na konci čias, a hovorí nám, kam vyústi naša cesta.

Svätý Otec hovoril o troch príchodoch Pána a o adventnej výzve Božieho slova na bdelosť, čo znamená nebyť naviazanými na veci a mať horizont srdca otvorený pre Božie prekvapenia.

Božie slovo dáva vyniknúť kontrastu medzi normálnym chodom vecí, každodennou rutinou, a nečakaným príchodom Pána. Ježiš hovorí: «Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába, a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých» (v. 38-39), tak hovorí Ježiš. Vždy to nami otrasie, keď si pomyslíme na hodiny, ktoré predchádzajú nejakej pohrome: všetci sú v pokoji, robia bežné veci, bez toho aby si uvedomovali, že ich život sa blíži k otrasu. Evanjelium nám zaiste nechce naháňať strach, ale otvoriť náš obzor voči rozmeru presahujúcemu ďalej, väčšiemu, ktorý na jednej strane relativizuje veci každodennosti, ale súčasne ich robí cennými,

rozhodujúcimi. Vzťah s „Bohom, ktorý nás prichádza navštíviť“ dáva každému skutku, gestu, každej veci určité odlišné svetlo, váhu a symbolickú hodnotu.

Z tejto perspektívy vychádza aj pozvanie, výzva k striedmosti, aby sme sa nenechali ovládať vecami tohto sveta, materiálnymi skutočnosťami, ale skôr aby sme nad nimi vládli. Ak im naopak dovolíme, aby nás podmieňovali a mali nad nami moc, nemôžeme vnímať, že je tu niečo veľmi dôležité: naše finálne stretnutie s Pánom. A toto je dôležité, toto stretnutie. A každodenné veci musia mať tento horizont, musia byť nasmerované k tomu horizontu. K tomuto stretnutiu s Pánom, ktorý príde kvôli nám. V tej chvíli, ako hovorí Evanjelium, «budú na poli dvaja: jeden bude vzatý, druhý sa ponechá» (v. 40). Je to výzva na bdelosť, pretože nevediac, kedy Pán príde, treba nám byť stále pripravenými na odchod.

V tomto čase Adventu sme pozvaní rozšíriť horizont nášho srdca, nechať sa prekvapovať životom, ktorý sa každý deň predstavuje so svojimi novosťami. Aby sme tak konali, potrebujeme sa naučiť nebyť závislými na našich istotách, na našich zabehnutých schémach, pretože Pán príde v hodinu, o ktorej nemáme predstavu. Príde, aby nás uviedol do dimenzie, ktorá je krajšia a väčšia.

Adventné obdobie je o čakaní a teda o trpezlivosti. Má to však byť čakanie aktívne a nie pasívne.

Ježišovo poslanstvo je teda jasné: **aktívne čakaj. Buduj Božie kráľovstvo v sebe a okolo seba a takto sa pripravuj na stretnutie s ním.**

Žíme počestne ako vo dne; nie v hýrení a v opilstve, nie v smilstve a necudnosti, nie v svároch a žiarlivosti, ale oblečte si Pána Ježiša Krista.“

Mária, Panna Adventu, nech nám pomôže nepovažovať sa za vlastníkov nášho života, neklásť odpor, keď Pán prichádza, aby ho zmenil, ale aby sme boli pripravení dať sa ním navštíviť, ako očakávaným a vítaným hosťom, aj keď otrasie našimi plánmi.

Prajem požehnaný čas adventu - katechétka Maria